

Ziemassvētki ir mani mīļākie svētki. Un kā nu ne?

Eglīte, dāvanas, gaismiņas... un māmiņas pīrāgi!!! Mmmm...

Svētku smaržu istabā ienes tēta sagādātā eglīte. Nu visa ģimene var ķerties pie rotāšanas.

Mums ir tradīcija no katra ceļojuma atvest pa kādai eglītes rotai. Tādēļ izpušķotā zaļā skaistule atgādina par mūžīgo pilsētu Romu, par Brazīlijas pludmalēm un Ņujorkas debesskrāpjiem, par elpu aizraujošiem karuseļiem Disnejlendā un pat par Tanzānijas lauvām.

Ziemassvētku vakaru pavadām ģimenes lokā. Ģimos, ar dāvanu saiņiem un skanīgām dziesmām, atbrauc omes. Mana sarkanā cepure ar balto bumbuli, kuru uzvelku svētku vakarā, uzliek nopietnu pienākumu – iemainīt dzejolišus pret Rūķu sarūpētajiem labumiem.

Kas gan Ziemassvētki būtu bez Ziemassvētku vecīša!!! Vaigā redzējusi viņu neesmu, taču lādzīgais večuks nav aizmirsis par mani nevienu pašu gadu. Vienreiz gandrīz izdevās viņu pieķert – balkona durvis pat steigā nebija spējījis aizvērt.

Lai visiem jauki šie Ziemassvētki!

Keita Mennika 2.a